

Van pup tot reddingshond een jaaroverzicht van Cato.

Het nieuwe jaar loert om de hoek. De feestmaand is al in volle gang, als het laatste clubblad van 2019 in de brievenbus wordt geschoven.

Wat een geweldige jaar is het voor Cato geweest. Haar trainingen gaan super, wat heeft ze veel geleerd. Niet onbelangrijk: het zoeken zit in haar hele gestel. Wat een werklust en doorzettingsvermogen zit erin deze middenslagschnauzer. We zijn met 3,5 maand begonnen met trainen op een speelse manier in oktober 2018. Op 11 september 2019 heeft ze haar eerste echte inzet gehad. 17 november 2019 heeft ze haar examen op vlakke terrein gedaan, maar daarover later meer.

Dit jaar heb ik ook afscheid genomen van mijn super, geweldige, werklustige, stabiele, lieve en slimme peper en zout middenslag Nessa. Dinsdagavond 5 maart hebben we haar in laten slapen. Een hond om nooit te vergeten.

Op 9 september krijg ik een WhatsApp bericht van Els onze trainster, er wordt een man van 27 jaar al 4 dagen vermist in Amersfoort. En niet onbelangrijk er wordt nog niet naar de man gezocht door de instanties. Dit wordt Cato's eerste echte inzet, ik vind het toch een partij spannend. Hoe zal ze het gaan doen? Hoe gaat ze reageren? Kan ze dit al!? Gaan we de man vinden en hoe? De trainers vertellen mij dat er 9 van de 10 keer niemand gevonden wordt. Het zoekwerk houdt ook in dat je gebieden voor de politie kan uitsluiten. Hierdoor weet je dan dat de vermiste persoon hier niet is geweest.

Daar gaan we dan. We gaan met 2 honden, Cato en de 10 Jarige geroutineerde Appenzeller Gitta dat is de hond van de trainers, hun jonge Stabij blijft thuis zij is herstellend van een sterilisatie. Het is wel bijzonder hoor, Cato moet dan nog 15 maanden worden. Ze mag nu al mee voor het echie! De volgende alinea is geschreven door Els, de trainster, haar verslag is goed en duidelijk.

Het verslag van Els.

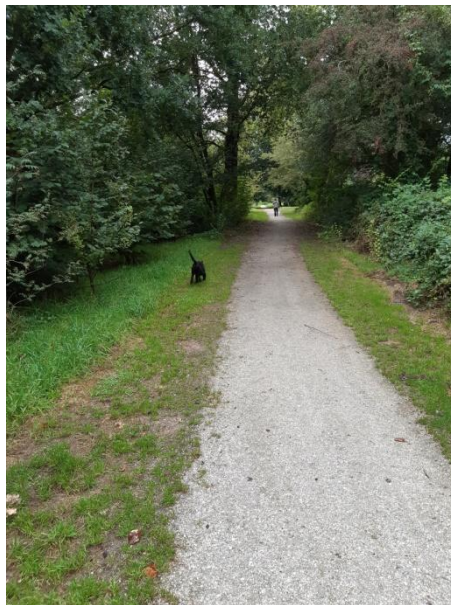
Cato's eerste echte inzet! Normaal trainen we op woensdag, maar er was iemand vermist en dat was in de buurt, dus.... Wytske mocht niet mee vanwege herstel sterilisatie. Voor Christine met Quenna en Toby te ver weg voor een paar uur zoeken. Maar we gingen op pad met Gitta en Cato! Wauw, wat een gedrevenheid bij Cato. Honden hebben echt in de gaten als het om trainen gaat of als het om het echt gaat. Normaal bij trainen flits Cato het hele gebied door in vreselijke vaart en nu, rustig zoeken, keurig alle plekken afwerken, een persoon checken die rustig een joint stond te roken. Bij de verschillende watertjes neus de lucht in om lucht te traceren. Normaal springt ze het water in, nu heeft ze in de gaten dat het een echte zoekactie is. Niet te geloven! En Gitta? Deze diesel loopt rustig en als ze wat ruikt, hoppa eropaf. Want.... halverwege hebben we om de honden scherp te houden en te zorgen dat ze "het spelletje" leuk blijven vinden, slachtoffer Cor in de bosjes moeten zoeken.

Voor allebei geen probleem. Toen we uiteindelijk weer naar huis reden, kregen we het bericht dat het slachtoffer terecht was. Voor Cato een prachtige eerste ervaring/inzet. En voor ons een bevestiging dat Cato er helemaal klaar voor is. Hierbij het einde van het verslag van Els.

De eerste inzet kunnen we afvinken. Ik ging met een voldaan gevoel naar huis toe. We trainen rustig door met onze jonge kanjers. Cato en Wytske zijn een goed team aan het worden, fanatieke meiden zijn het. Ze gaan zo goed dat de trainers besluiten om een examen aan te vragen.

Dat is spannend, ik word al zenuwachtig als ik er aan denk. Ze zijn er klaar voor zeggen ze, dan doen we het maar! We gaan examen doen voor de categorie: vlakteterrein. Er wordt een datum geprikt op zondag 17 november 10.00 uur pannenkoekenhuis! Dan is het zover, na een onrustige nacht en veel wakker geweest is het tijd om naar het examen te gaan. Spullen ingepakt, nog een keertje naar de wc en een grote zucht. We gaan!!! Aan het weer ligt het niet, het heeft licht gevroren en het zonnetje breekt ook door. We komen aan op de parkeerplaats bij het pannenkoekenhuis. Cato barst van de energie en is opgewonden. We gaan trainen denkt zij, zo moet ik ook denken. We gaan gewoon ons best zoals we dat altijd doen. De trainers Els en Cor komen aangereden, de examinerator en het zogenaamde "slachtoffer" zijn ook gearriveerd. Even kennismaken en handje schudden. Daar gaan we dan! Het slachtoffer gaat zich verstoppen, het duurt even. Ondertussen wordt het druk met wandelaars en heel veel honden die behoorlijk opgewonden zijn. Hoe zou dat gaan? Cato heeft het niet op grote honden, die op haar af komen rennen. En er is nog iets: het is windstil. Dat is super moeilijk er komt geen geur met de wind mee. Ze moet dus alles uitwerken, we gaan het beleven! Ik mag starten met Cato. Ik zet haar in positie geef haar het commando "zoek mens" daar gaat ze: vaart vooruit ze zoekt er enthousiast op los.

De examinerator en trainer lopen achter mij aan. Er zitten 3 personen stil op een bankje van het zonnetje te genieten. Cato rent er naartoe even checken of alles in orde is. Dat is mooi dat ze dat doet! Vervolgens gaan we het bos in. In het bos is het nog altijd windstil, dus extra moeilijk om geur binnen te krijgen. Maar ze blijft door werken, komt af en toe naar mij toe en gaat er dan weer vol tegen aan. Een grote groep mountainbikes passeert ons. Dit is een grote afleiding, maar Cato blijft geconcentreerd aan het werk. Plots blijft ze achter mij en gaat ervandoor. Ze krijgt geur binnen en ze komt mij halen. Ik zeg tegen Cato: "Laat maar zien wat je gevonden hebt? Laat het maar zien". Cato rent door de bramenstruiken en springt vervolgens over natte omgevallen bomen. "Potverdorie denk ik. Moet ik daar doorheen?! Kan ze niet een keer een normaal pad kiezen voor mij." Cato brengt mij naar het slachtoffer die ze gevonden heeft en blaft heel netjes aan.

Ik kom met mijn bril scheef op mij hoofd en met dorens in mijn broek trots aan bij het slachtoffer. Wat ben ik opgelucht en trots tegelijk! We hebben ons examen gehaald, diploma vlakke terrein is binnen! Cato is nog zo jong en nu al zo goed bezig. Ze moet nog 1.5 jaar worden. Ik loop een beetje naast mijn schoenen!

Ik wil iedereen hele fijne feestdagen een fantastisch mooi en gezond Nieuwjaar toewensen, met heel veel geluk en plezier met onze geweldige schnauzers.

Tot volgend jaar Anneke en Cato.

